

de i § 1 nævnte Næringsbrug paa en for Sundheden uskadelig Maade, skulde have Ret til at behandles efter § 5; thi naar Noget vil anlægge en ny Fabrik af det Slags, som omtales i § 1 indenfor Grændselinien, saa forbyder § 1 ham jo netop at anlægge den, og det vilde altsaa ikke være tænkeligt, at han kunde godtgjøre, at han drev et saadant Næringsbrug paa en uskadelig Maade. Den ærede Ordfører bemærkede, at Paragraphen sigtede blot til nye Anlag, men ikke tog Hensyn til de allerede bestaaende, som kunne komme i det Tilfælde, at de ikke mere maae drives indenfor Grændselinien, men dette forekommer mig dog ikke. Jeg seer ikke rettere, end at det ogsaa maa kunne anvendes paa dem; at Bedkommende skal godtgjøre, at han formaar at drive dem paa en for Sundheden uskadelig Maade, og det bliver saameget lettere at godtgjøre, hvis han kan faae Leilighed dertil i en Fabrik, han skal overtage, men som efter § 1 kun maa have udenfor Grændselinien fra den Tid af, da han overtager den. Paragraphen bestemmer ikke engang Noget om den, som godtgjør, at han formaar at drive et Næringsbrug paa en uskadelig Maade, men den taler om den, som for Sundhedspolitiet kan godtgjøre dette, og siger, at han skal have Adgang til at behandles efter § 5. Heri, forekommer det mig, ligger, at det er Sundhedspolitiet, der har at afgjøre, om Beviset er præsteret eller ikke. Hvis Bedkommende var blevet tillagt en bestemt Ret, saa synes det mig, at Meningen maatte være den, at saa kunde Sagen indbringes for Domsstolene. Han kunde mene, at have præsteret Beviset, og Sundhedspolitiet kunde mene, at Beviset ikke var præsteret, det maatte da staae ham frit for at recurrere til Rettens Kjendelse. Saaledes derimod som Paragraphen er redigeret, mener jeg, at det, om Beviset er præsteret eller ikke, er henlagt under administrativ Afgjørelse, og dette synes mig ogsaa at være det rigtige; men naar først Beviset er præsteret og naar Sundhedspolitiet har taget dette Bevis for Gyldigt, saa maa det jo give Bedkommende Tilladelse til at udøve sit Næringsbrug der, hvor han ønsker, og saa maa deraf naturligtvis følge, at saalænge han driver det paa en for Sund-

heden uskadelig Maade, saa har han ogsaa Ret til at drive det i Byen, men naar han derimod, skjøndt han formaar at drive det paa en for Sundheden uskadelig Maade, dog virkelig ikke driver det saaledes, saa veed jeg ikke, om der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt Sundhedspolitiet saa kan tvinge ham til at flytte sit Etablissement ud af Byen. Det forekommer mig, at han maa betragtes paa samme Maade, som de Næringsbrugere, der omtales i § 5, og ikke holde sig de Forfrister efterrettelige, som af Sundhedspolitiet erkendes nødvendige; men hvad Folgen bliver deraf, at han ikke holder sig disse Forfrister efterrettelig, det veed jeg ikke. Det vil vel idetmindste ikke strax være Forbrydelse af Retten til at have et slikt Etablissement indenfor Grændselinien; det maatte vel i Begyndelsen være en Mulk. Om det maa skee tilsidst kunde medføre, at Bedkommende blev forpligtet til at flytte det udenfor Grændselinien, skal jeg ikke indlade mig paa; men det forekommer mig kun, at naar vedkommende Næringsbruger først har godtgjort, at han er istand til at drive sit Næringsbrug paa en for Sundheden uskadelig Maade, og dette Bevis er taget for gyldigt af Sundhedspolitiet, at han saa ligefrem hører ind under § 5 og bliver at behandle paa samme Maade som de der omhandlede Næringsbrugere.

Ordføreren: Jeg skulde dog troe, at der i ethvert Tilfælde mangler en Bestemmelse, som netop skulde referere sig til det Sidste, som den ærede Taler berørte, at naar Bedkommende, som enten vil etablere et nyt Næringsbrug eller allerede har et saadant, godtgjør, at han enten vil anlægge det saaledes eller forandre det, han allerede driver, saaledes, at de skadelige Følger deraf ere forebyggede, kan han komme ind under § 5. Ligeledes mangler der en Bestemmelse for, at han faaer Ret til fremdeles at drive det, saalænge han driver det paa den Maade, men naar han ophørte dermed, skulde han vises bort fra den Omkreds, indenfor hvilken han efter § 5 maatte drive dette Etablissement. Med Hensyn til den næstforegaaende Talers Uttringer skulde jeg tillade mig at bemærke, at det dog vist maa erkendes, at Paragraphen indeholder en Lettelse for de Næringsdrivende, og maa erkendes i denne Hens-